

Leningradi punases ajalehes „Edasi” septembris ja oktoobris ilmunud teated Salme ja Sulevi külast. Taga-Kaukaasia: Abhaasia: Salme. Sulevi. Johannes Olev. J. Einmann. Tiismus. Pastor Jõgi Pihkva kubermangust. Martin Floren (Leningradist). Oskar Kullerkupp (Leningradist). Kuldkepp. Villem Ludvik. Radik (Raadik?). Kevvai. Hiion. Kosenkranius. Rahvahääletus Sulevis seoses administratiivse kuuluvusega: Sulevi arvamine Venemaa koosseisu. Sulevi noorte ühing; rahvusvahelise noorte päeva tähistamine, seinaleht „Noor Talupoeg”. Salme kooperatiiv. Salme usuelu nõukogude ajal. Sulevi rahvamaja nurgakivi panek ja pidu. Sulevi õhtukool. Sulevi poliit-klubi ja selle raamatukogu. Suur puuviljasaak Sulevis. Sulevi poliit-klubi tänuavaldus Leningradist kohal käinud poliitaktivistidele. Digiteeris A. Aule, kirjaviis muutmata.

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 204), 9. september 1924

Kuidas nõukoguwalitsus lahendab rahwusküsimust.

(Sulewi asundus, Mustamere ringk.)

Rahwas ise otsustab, missugusele wabariigile ta soowib alluda.

4. augustil s. a. pandi Sulewis toime üldine rahwahääletus (plebiszit) oma alluwuse kohta. Nimelt waidluse all on küsimus endise erapooletu maariba kohta Gruusia wabariigi ja Nõukogude Wenemaa piiril. Toenedes ajaloolistele andmetele on Abhaasia wabariigi walitsus üleliidulise walitsuse ees sammusid astunud, et nimetatud maariba Abhaasia külge liidetaks.

Arwesse wõttes seda asjaolu, et ajahammas on päriselanikud — abhaaslased sellest piirkonnast wälja löönud ja praegu siin elutsemas mitmekesised rahwused nagu wenelased, eestlased, armeenlased ja teised, otsustas Liidu keskwalitsus seda küsimust lahendada rahwahääletuse kaudu.

Sulewi asunikud wõtsid ühel häälel wastu otsuse, milles nõuawad Nõukogude Wene külge liitumist ja seda nimelt majanduslikel ning kultuurilistel põhjustel, millega nad Wenega kõige rohkem seotud.

Nagu kuulda, on sama otsuse wastu wõtnud Salme asundus ning naabri-rahwa külad.

Nii on loota, et peagi kinnitatakse meid jäädawalt Nõukogude Wene kodanikkudeks.

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 205), 10. september 1924

Noored kommunaarid tööl.

(Sulewi asundus, Mustamere ringkond).

17. augustil ärapeetud koosolekul wõttis noorte ühing wastu otsuse, et lõpeta da kõik senised arusaamatused klubi ja noorte ühingu wahel ning asuda ühiselt loowale kultuur-hariduslikule tööle.

Eeltulewat rahwuswahelist noorte päewa otsustati pühitseda piduliku rongikäigu, miitingu ja pidu korraldamisega, millest osawõtma tõmmata kogu asunduse parteitu noorsugu.

Seks päewaks otsustati anda wälja ka järjekordne *seinalehe nummer*.

Sm. Kullerkupu ettepanekul otsustas ring tellida 2 eks. „Sädet”, 1 eks. „Orast”, algades esimesest numbrist ja 2 eksempl. „Edasit”. Pääle selle lubasid Leningradi õpilased saata wõimalust mööda walge Eesti ajakirjandust.

Kirjasaatjateks eraldati wälja „Edasi” ja „Säde” jaoks sm. J. Olew ja J. Einmann.

Wiktor.

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 208), 13. september 1924

Eeskujulik kooperatiiv.

(Salme asundus, Mustamere kub.)

Kooperatiiv koondas oma ümber suured asunikkude hulgad. Ta wõistleb oma madalate hindadega erakaupmehega, ostab kokku asunikkude töösaadusi ja warustab neid tarwilikkude kaupadega.

Ta toetab kultuur-hariduslikku tööd.

Wiletsalt edenes kooperatsioon maal, eriti ka Eesti asundustes. Põhjusteks oli oskamatus ja wahest ka lohakus asjaajamises, mis nii sagedasti sundisid kooperatiivi ukse kinni naelutama ja kaubitsemise eralisikute kätte andma.

Salme asunduse kooperatiiv on aga algusest pääle oma kõrgusel seisnud ning kõigist raskustest wõitjana wälja tulnud.

Kooperatiiv asutati juba 1917 a. „Eesti tarwitajate ühisuse” nime all. Pärast-poole ortganiseeriti ta nõukogude dekreedid põhjal ümber ning nimetati „Eesti kooperatiiwiks”. Kooperatiiv asub suure maantee ääres, mis Noworossiiskist Suhumi läheb, ja ühendab Salme ja Sulewi asundused ning 4 ümbruskonna teistest rahwustest küla.

Kooperatiivil on 250 liiget. Eestseisus seisab koos kolmest kohalikust talupojast, kes ühtlasi ka kooperatiivi teenijate kohuseid täidavad. Eestseisuse liikmed — Blok, Lossmann ja Kisselew on asjatundjad kooperaatorid ja sellega seletataw, et kooperatiiv elas üle kõige raskema „käärde” perioodi, rahakursi langemise ja mitmed teised rasked silmapilgud, millede wastu paljud kooperatiivid seebimullidena lõhkesid.

Salme kooperatiivi läbikäik oli saatuslikul 1923 aastal 94.376 rbl., millest jäi 1215 rbl. puhastkasu.

Kaubeldes kasuga on kooperatiiv ka wõistluse suutnud wälja kannatada, sest kooperatiivi wastu asub erakauplus. Erapoodi lähewad ostjad ainult siis, kui kooperatiivis nõutawat kaupa pole. See kooperatiivi poolehoid on seletataw sellega, et ta märksa odawamini müüb kui erakauplus. Teiseks on ostjad sedawõrd arenenud, et täiesti aru annab omale sellest kasust, mis ta saawutab kooperatiivist ostmisega.

Kooperatiiv saab oma kauba Sotshist tarwitajate ühisuste liidust kauba wastu ja müüb ka tarwitajatele kauba, s. o. põlluproduktide wastu.

Kaupade wäljawalik kooperatiivis on kaunis suur.

Salme kooperaatorid ei ole mitte üksi hääd kaubitsejad, waid ka tublid seltskonna tegelased, nagu seda nõukogukorra põhimõte nõuab.

Iga juhust tarwitawad nad kooperatsiooni populariseerimiseks rahwa hulgas. Selleks kasutatakse lendlehti, plakaate, korraldatakse miitinguid jne.

Kooperatiiv annab kultuur-hariduslikuks tegewuseks 2% liikmete ostusummast, milline summa 1923 a tegi wälja 355 rubla. Kooperatiiv krediteerib haridusseltsi raamatute ostmise otstarbega, warustab kehwemaid koolilapsi raamatute ja õpeabinõudega, organiseerib kursuseid aiapidamisest.

Pääle selle komandeeris kooperatiiv 5 liiget kooperatsiooni tehnikumi ja asutas selle tehnikumi juurde alalise stipendiumi. Säält tulewad wälja kõrgema haridusega kooperatiivi tegelased.

Kooperatiiv laiendab alaliselt oma tegewust. Alles hiljuti ostis ta uue maja, kus ajakohased awarad ruumid.

Peab tähendama, et Salme Eesti kooperatiiv wõiks nii mõnelegi kooperatiivile oma organisatsioonilise ja ideelise tegewuse poolest eeskujuks olla. Loodame tulewikus temalt weel rohkem.

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 209), 14. september 1924

Egas uuski papp ei aita.

(Salme asundus, Mustamere kuberm.)

Juba kümme aastat pole Salme „õiget” pappi näinud. Papi kohuseid täidab siin kod. Tiismus, kelle poole asunikud harukordsetel juhtumisel pööravad, näit., ristimise ja matuse kommete täitmise korral. Ka neid kombeid pole kõik asunikud Tiismuse abiga toimetanud, samuti kui laulatusi säädukslikul teel ilmaliku kombe järele talitanud. Palwetundidest, leeritamisest said meie küla rahwas wabaks, wõi peaaegu wabaks. Ja tundus kergendust sellest, sest papi ülewälpidamine jäi ära.

Oma nõrkust tundes on papp uue katsenooda wälja heitnud, et omale hingesid püüda. Seks on ta omal wolil ja initsiatiwil Pihkwa kubermangust papi Jõgi tellinud, kes nüüd uuesti peab surnud eluka — usu — rahwa hinges ellu äratama. Selleks tahetakse Salme kui ka Sulewi asundustele Jõgi-Tiismuse poolt korraldada leeritamist, laulatamist ja muud jumalaorjust, mis kümne aasta wältel wõlgu on jäänud ja mis mõne aasta pääle ette on nähtud.

25. aastased „noored” peawad siis nüüd pappide nõudel leeri minema, paljuid aastaid kooselanud abielupaarid peawad otsima kinnitust waimulikult, wanedamad peawad kümneaastalisi lapsi ristima wiima.

Kuid salmelaste seas on walitsemas kindel arwamine (wäljaarwates mõnda nõtra wana ja „wananenud” noort), et ka kaks pappi ei saa aitama.

Meie noored walmistawad ka südidalt jumalasalaste „wastuwõtmisele” ette.

Wiktor.

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 211), 17. september 1924

Rahwapidu Sulewis.

Rahwamaja nurgakiwi panemine.

24. augustil oli Sulewis rahwamaja nurgakiwi panemine, mis muutus suureks rahwapiduks. Temast wõtsid osa kogu asunduse elanikud, muuseas ka noorsugu.

Pidu awas kauaaegne seltskonnategelane W. Ludwik.

Sm. Floren esines kõnega „Rahwamajast”, sm. W. Ludwik tegi aruande „Sulewi haridustööst 40. aasta jooksul”, sm. O. Kullerkupp tegi aruande ehituskomisjoni poolt.

Pääle selle pandi Internatsionaali helide saatel paigale nurgakiwi — suur neljanurgeline maakiwi, ehtitud roosidega ja päälkirjaga „Ühenduses on jõud”.

Pärast panemist algasid terwitused organisatsioonide ja üksikute isikute poolt.

Pääle terwituste hakkasid üleskutsed ja annetused, mis lõpukokkuwõttes andsid 100 puuda kuiwatud ploome ja 20 pd. tubakat, mis rahas 1000 rbl. wälja teeb. Annetajatest tuleb ära märkida asunikke Angelstocki ja Teppet (esimene annetas raha järele 70 rbl., teine — 100 rbl.).

Pidu lõppes mitmesuguste ettekannetega: näitemängu, koorilaulude, laste deklamatsioonide ja naljaettekannetega.

Õhtu sissetulek läks terwena rahwamaja hääks.

Nüüd kus ainult mõni paar-kolm aastat mööda laastawast kodusõjast, on see sulewlaste samm uue korra loomises ning haridustöös küll eeskujuks teistele asundustele, kus sagedasti pääle porujommi keetmise ja tantsuõhtute mitte millegi parema pääle ei mõelda.

Teised Kaukaasia Eesti asundused wõtku Sulewist eeskuju.

Wiktor Noor.

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 214), 20. september 1924

Rahwuswaheline noorte päew Sulewis.

7. sept. oli Sulewis rahwuswahelise noorte päewa puhul kontsert-miiting. Miitingul esinesid sm. *Radik* kõnega rahwuswahelise noortepäewa ajaloost ja sm. *O. Kullerkupp* noorsoo ideaalidest, mis kõneleja arwates seisab waimustawas loomistöös nii poliitilis-majanduslikul, kui ka kultuur-hariduslikul töowäljal.

Pääle selle esinesid weel mitmed seltsimehed. Sm. *Kewwai* wõrdles Sulewi, Punaselageda ja Salme noortsugu. *Kuna esimeses kõik tähelpanu on pöördud kultuuri põllule, teeb kahes wiimases pimedustööd papp Jõgi*, sest sääl pole noorte ühingut, kus noored wõiksid laiendada oma silmaringi ja wabaneda usukütkest.

Pääle miitingu oli kontsert kahe näitemängu, laulude, ilulugemiste ja naljaettekannetega. Iseäranis meeldisid publikumile laulukoori „Papi laul” ja mõned naljaettekanded.

Rahwast ilmus pidule seewõrd palju, et suur hulk pidi ukse taha jääma.

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 214), 21. september 1924

Sulewi noored sammuvad eesrinnas.

Sulewi noored asuvad eneseharimise tööle ja wõitlewad rahwa pimedusega.

8. sept. ärapeetud koosolekul otsustas Sulewi kommunistliku noorte ühingu ring kohustada kõiki omi liikmeid ühingu distsipliini korras osa wõtma õhtukoolist, mis korraldatud poliitklubi juures sm. Hiioni algatusel ja juhatusel, et tõsta noorte hariduslikku tasapinda ning walmistada neid ette mitmesugustesse koolidesse.

Pääle selle tellis noorte ühing 26 rbl. wäärtuses mitmesugust kirjandust.

Samal koosolekul oli arutusel ühingu liikme Kosenkranjuse asi, kes ilma ühingu teadmata läks Salme külla „leeri” ning laskis end papi rüwetatud kätest „õnnistada”. Silmas pidades Kosenkranjuse madalat arenemisastet ja mõju, mis awaldasid tema pääle usklikud wanemad, heitis ühing Kosenkranjuse oma ridadest wälja, wõttes temalt tagasiastumise õigused üheks aastaks.

Nii annab Sulewi noorte ühing ühelt poolt hoogu haridusele ja teiselt poolt wastulööke pimestajatele ja nõrkadele ohwritele.

Tehku kõik noored samuti.

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 222), 1. oktoober 1924

Wäga austatud „Edasi” toimetus.

Palun teie lugupeetud lehe weergudel järgmisele õiendusele ruumi:

„Edasis” nr. 211, 17. sept. on Wiktor Noore sõnumis Kaukaasiast „Rahwapidu Sulewis” kas eksikombel ehk mõnel muul põhjusel trükitud, et „sm. O. Kullerkupp tegi aruande ehituskommisjoni poolt”, mis tõefaktile ei wasta. Aruande ehituskommisjoni poolt tegi sm. *Kuldkepp*, kuna Kullerkupp aga esines pikema terwituskõnega.

Pääle selle on sõnumis öeldud, et „annetati 100 puuda kuiwatatud ploome ja 20 puuda tubakat”, tõeliselt aga annetati 100 puuda kuiwatatud ploome ja 20 naela tubakat.

Kommunistliku terwitusega

Oskar Kullerkupp

Kaukaasias, 25. sept. 1924 a.

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 223), 2. oktoober 1924

Noor „Talupoeg” nr. 2

(Sulewist, Mustamere kub.)

Ilmus Sulewi noorte ühingu häälekandja „Noor Talupoeg” nr. 2 Teine number on eelmisest märksalt kaunim nii sisuliselt kui ka tehniliselt. Seinalehe kaust wastab Moskwa „Iswestija” kümne leheküljelisele kaustale ja sisaldab eneses kirjatükke haridusküsimusest, rahwuswahelisest noorsoo päewast, kirjandusest, usuküsimusest, pioneeridest, klubitööst jne.

Eriti on eraldatud osakonnad suurte päälkirjade all: „Meie loomingud”, „Usu wastane”, „Teadus ja tehnika” ning kroonika.

Wäliselt on seinaleht ilustatud pilkepiltidega, joonistustega ja portreedega, muu seas ka Lenini rinnapildiga. Suurt huwi ja tormi tekitasid sl. Rebase usuwastased pilkepildid, mis ilustawad usuwastast salmikut. Ilmumise päewal tekkis seinalehe juure lugejate „saba”, sest waatamata lehe pikkusele, ei mah- tunud kõik lugejad korraga juure.

Edumeelsemad ja agaramad sulewlased terwitawad seinalehe ilmumist, kuna mõned üksikud selle wastu on. Kuid egas noored kommunaarid ei saa *kõikide* meelejärele tegutseda ja kirjutada. Jatkaku aga noored seda teed edasi, sest see on Lenini poolt ettenähtud tee!

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 223), 2. oktoober 1924

Poliitiline klubi peab tööd kõwendama.

(Sulewi asundus, Mustamere kub.)

Sulewis on asutatud poliitiline klubi juba 1921 aastast. Kui me aga waatleme klubi tegewust, siis peame tahtmataalt tunnistama, et see nõrk on. Tõsi, klubi

juures töötavad laulu- ja keelpillide koor ning näitemängu ring. See on ka pea ainukeseks klub tegewusalaks. Klubi juures on ka awatud õhtukursused noortele edasiõppijatele, kuid õhtukursuste juhatus ja töö lasub ainuüksi õpetaja Hiioni õladel ning klubi kannab materjaalsed kulud.

Teised ringid: poliitiline, kirjanduse, loodusteaduse, usuküsimuse jne. puuduvad täiesti. Ometi on nende ringide asutamine ja elustamine klubi otsekohene ülesanne.

Samuti on wiletsas seisukorras klubi raamatukogu, mille sisuks on mõnikümmend hallist ajast jäänud juturaamatut ja mõni üksik eksemplar uuema aja toodanguid nii Eestimaalt kui Leningradi Eesti kirjastustelt. Isegi perioodilist kirjandust — ajakirju ja ajalehti pole klubi raamatukogust leida. Tõsi, käib 1 eks. „Edasit”, kuid seegi, nagu selgus, on saadetud mingisuguse asutuse, wist Hariduskommissariaadi Eesti osakonna poolt maksuta. „Orast” ja „Sädet” wõite raamatukogust tikutulega otsida, kuid asjata. Ometigi on wiimased niisugused kultuurilised faktorid, mille ignoreerimine poliit-klubi, s. o. iseenese ignoreerimist tähendab. Ja üleüldse loetakse Sulewis wähe kirjandust, eriti ajakirjandust. Jääb arusaamatuks, kas on siin tegemist teadmatuse wõi lihtsalt hooletusega. Kaldun arwamisele, et esimene põhjus on mööduandew, sest lohakus pole sulewlastele omane.

Ja kelle muu, kui poliit-klubi ülesanne on selgitada rahwale ajakirjanduse ja ajalehtede tähtsust ning teateid anda, missugused kuukirjad ning raamatud on tarwilised igal teadlikul talupojal lugeda. Aineline külg ei wõi siin takistuseks olla, sest üheltpoolt imeodawad tellimishinnad ja teiselt poolt sulewlaste jõukus otsustab selle küsimuse jaatawalt.

Need read ei ole kirjutatud sulewlaste materdamiseks, nagu sagedasti walesti aru saadakse, waid meeletuletuseks, et igas perekonnas peaks leiduma „Edasi” ja „Oras”, noorematel „Säde” ja raamatukogus „Iswestija”, „Krasnaja Niiwa”, „Proshektor”, „Krasnaja Row” ja wärsked juturaamatud.

Wiktor.

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 224), 3. oktoobril 1924

Enneolemata puuwiljasaak.

(Sulewist, Mustamere kub.)

Kaukaasia on sõna tõsises mõttes suur lokkaw rohtaed wabariikide Liidus. Suur osa elanikkudest saab ülespidamist aiandusest: wiinamarjad, persikud, mandariinid, granaadid, wiigimarjad, mitmed seltsi pähkklad, õunad, ploomid ja palju teisi puuwilju annawad aiapidajatele rohket saaki ning suurt sissetulekut.

Ka sulewlaste pääsissetuleku hallikaks on aiandus. Siin kasvatatakse kõiki eelpool nimetatud puuwilju, pääasjalikult küll aga suuri siniseid Prantsuse ploome ja pähklaid.

Tänawu on ploomipuud täis wilja, nagu ammu pole olnud. Terwed mitmetiinulised aiad ägawad suure saagi all. Waatamata tugedele, mis igale oksale alla pandud, ei jõua oksad wiljaraskust ülal kanda ja murduwad ränga koorma all. Keskelt läbi wõttes saab iga Sulewi kohapidaja 100—500 puuda kuiwatatud ploome. Kuiwatamise otstarbeks on ehitatud iseäralised hooned ehk „susnid”, nagu neid siin hüütakse. Need „susnid” ehk kuiwatised on Eestimaa wiljakuiwatiste tüübilise; wahe ainult selles, et nad mitmekordsete riulitega ja puusõeladega. Ka kuiwatamise protseduur käib teist laadi, kui wiljakuiwatamine. Hariliselt on kuiwatises temperatuur 70—75° C kõrge ning sihukese kuumuse käes saawad ploomid kuiwaks 1½—3 päewa jooksul. Sõelu segatakse ja wahetatakse ööpäewa jooksul kaks-kolm korda. Kuiwaks saanud ploomid korjatakse wälja ja toored pannakse asemele. Millalgi ei saa kuiwatise laadung korraga kuiwaks, nagu see terakuiwatamise juures sünnib.

Ploomikuiwatuse aeg — augusti ja septembrikuu — on Sulewis kõige kibedam ja raskem tööaeg — lööktöö, nagu Põhjamaal rukkilõikus ja heinategu. Kuid seepärast tasub töö end ausasti ja tänurikkalt — igatahes tänurikkamalt kui Põhjamaa talupoja terve wiljasaak kokku. 3—5 tiinu aiamaad 100—500 puuda puuwiljaga, mille puuda hind on 5—10 rubla, see on ilus waewatasu aastase töö eest. Ja sihukese waewatasu töotawad anda tänawu sulewlaste wiljaaiad, See tõstab märksalt nende majanduslikku olukorda ja ühtlasi ka kultuurilist tasapinda. Selle tunnistuseks rahwamaja ehitus Sulewis.

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 227), 7. oktoober 1924

Papi äpardus.

(Salme asundus, Mustamere kub.)

Kohalise kohaomaniku Tiismuse eestwõttel jõudis Pihkwast Salme papp Jõgi. Enne siiasõitmist oli kohalise köstri ja Jõgi wahel pikk kirjawahetus, kus esimene noris jumalaarmu, teine aga mammonat. Muidugi ei olnud Tiismus ses asjas kitsi ja lubas papile Kaukaasia eestlaste waewast kukru kuhjaga täis tuupida. Sarnase illusiooniga sõitiski Jõgi siia mannamaale, „kus need kuked kulda sööwad, anid haljasta hõbedat”.

Kuid suur oli papi mure, kui kohale jõudes ta lootused ei täiunud. Salmes leidis mõni kümnekond plikakest ja wanatüdrukuid, kes muidu ei arwanud „mehele saawat”, kui läksid selleks leeri papi õnnistust saama; nende hulka oli ära eksinud ka mõni poisinosu, kes ilma leerita ei sõندانud „naist wõtta”. Ja see oli kõik see papi lõikus, sest ei ühtki laulatuspaari, ei ristitawat,

ega maamulda minejat ei ilmunud papi ette, mida wiimane küll igatsusega ootas; ime küll! Suurem lõuatäis on ikka ja alati noist mainitud toiminguid tulnud, nüüd aga läks see mööda lõuga maha.

Salmest sai siiski niipaljugi, mis leerilastelt koorida andis, kuid sulewised näitasid talle „kus puusepp mulgu tennu”, enne kui ta jalga nende pinnale sai tõsta.

Päälegi tuli papil „leeripüha” pidada lageda taewa all, sest enamus salmelastest ei lubanud tal oma kommejanti end. palwemajas, nüüdses kooliruumis pidada, mida ta nii väga ihaldas.

Kõik see tegi papi üpris sapiseks. Oma leerijutluses rääkis ta tagakiusajaest, mille all ta muidugi mitteusklikke mõistis, jumalawihast, patust ja muud loba. Tõtt rääkis niipalju, et esimene jumalaorjus Sulewis olnud lageda taewa all ja ka nüüd, mis wiimast pidawat tähendama. Annaks jumal! Ja et ta seda annab, tunnistas see, et kõik leerilapsed õhtul seltsimajas jumalawallatul pidul kogu papi õnnistuse oma pää ja jalgade päält maha raputasid.

Wiktor

Leningradi ajaleht Edasi (nr. 237), 18. oktoober 1924

Tänuawaldus.

Südamlikku tänu awaldame Leningradi õppuritele, kes läinud suwel Sulewis wiibides oma kaasabi ühiskondliku tegewuse põllul lahkesti üles näitasid.

Sulewi poliitklubi nimel:

kirjatoimetaja W. Ludwik.

Sulewis, 5. oktoobril 1924.